

Maite Carranza - Irene Iborra

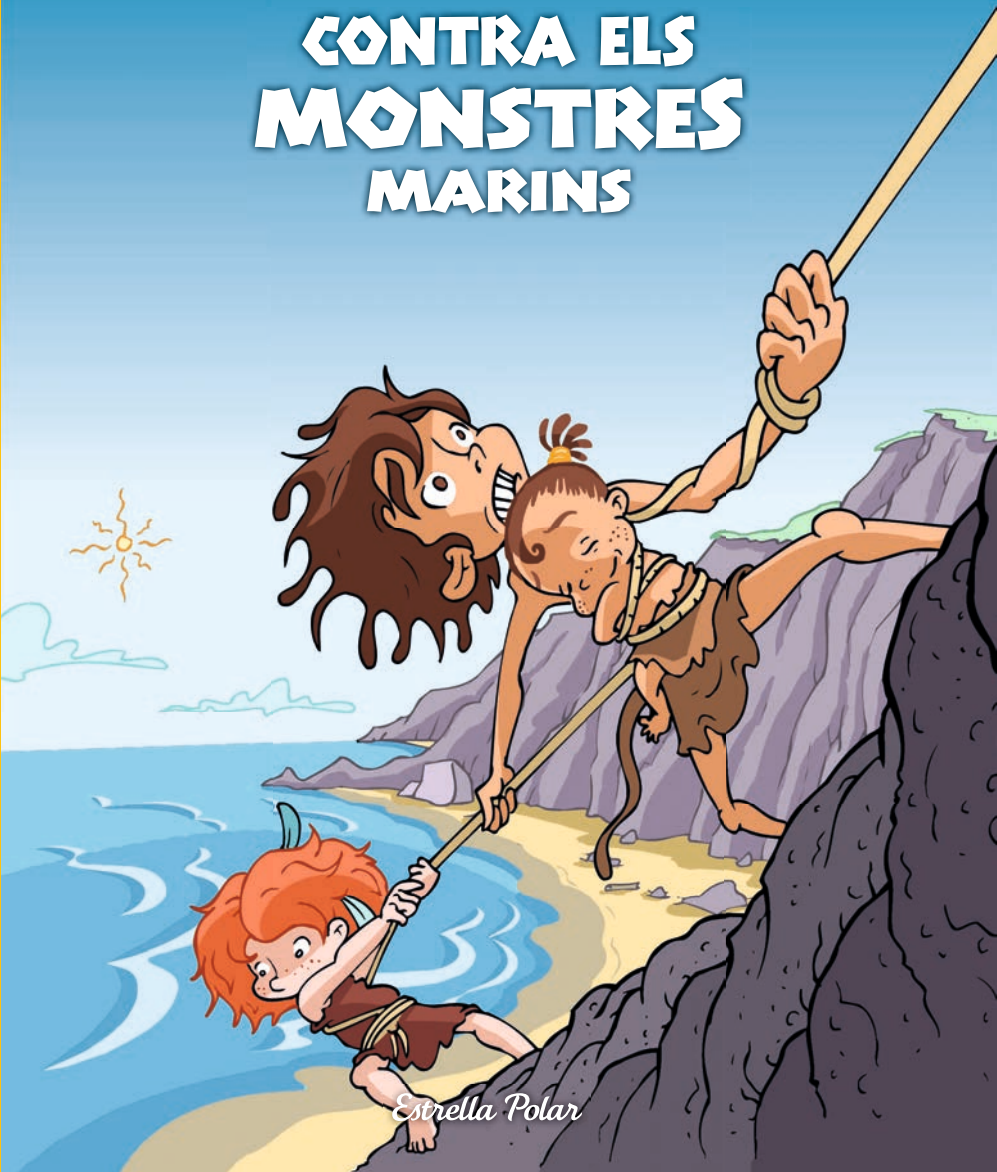
Il·lustracions de Iosu Mitxelena

ELS
SET
CAVERNÍCOLLES

CONTRA ELS MONSTRES MARINS

Estrella Polar

ELS
SET
CAVERNÍCOLES

CONTRA ELS MONSTRES MARINS

Maite Carranza - Irene Iborra

Estrella Polar

© del text: Maite Carranza i Irene Iborra, 2016
© de les il·lustracions d'interior i coberta: Iosu Mitxelena, 2016
© Editorial Planeta, S.A., 2016
© de les característiques d'aquesta edició: 2016, Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate
Primera edició: setembre del 2016
ISBN: 978-84-16520-18-3
Dipòsit legal: B. 14.155-2016
Imprès a Espanya – *Printed in Spain*

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX

1. La festa del nom — 11
2. Roco el traïdor — 17
3. Les petxines juganeres — 25
4. El cargol de mar sorollós — 33
5. Neandertals afamats — 41
6. La Neandi al rescat — 49
7. La roca misteriosa — 57
8. La canoa — 67
9. Panxes buides — 75
10. Orelles sordes! — 79
11. Ara va i s'adorm — 85
12. Set cavernícoles, set cargols de mar — 93
13. «OMI» — 103
14. Música per a la Cròmia — 109
15. El Cromi i la Cròmia — 117

LA FESTA DEL NOM

La cova d'Altamira era una **olla de cols**. Tots els cavernícoles arreplegaven provisions i carabasses d'aquí cap allà cridant i rient. S'estaven preparant per a un curt viatge. Tots excepte el Cromi.

—I jo també haig d'anar a aquesta festa? —va rondinar el Cromi.

—I és clar, és la festa del nom de **la teva germana** —li va aclarir la mare, sense donar importància a la seva murrieria.

—**NO VULL ANAR A LA PLATJA** —va insistir el Cromi. Però la Croma, la seva mare, no l'escoltava. Estava distreta fent pessigolles a la seva germaneta, que reia panxa enlaire.

—No m'**escoltes** —va protestar el Cromi.

—És clar que sí —va dir la mare aixecant el cap.

La seva germaneta va aprofitar el descuit per **posar-se de quatre grapes** i fugir a corre-cuita cova endins.

El Crom, el pare, va sortir darrere seu, la va encaçar i se la va menjar a petons.

—Vine aquí amb el Cromi, que serà el teu **padrí**.

—**COM?** —es va indignar el Cromi—. El padrí d'aquesta cosa?

Aquella cosa era una boleta de carn amb poc pèl i quatre dents que feia el ximple de quatre grapes per la cova i començava a caminar fent petites curses esbojarrades que ho arrabasaven tot al seu pas, com un tifó.

—Té, agafa-la —li va oferir el seu pare.

—Agafar-la? Per què jo? Eh?

—Perquè els padrins s'ocupen dels bebès fins que reben el **nom**. Avui t'ocuparàs d'ella.

El Cromi va protestar en agafar-la a coll.

—**BUUUF! PESA MOLT! ÉS UNA PESADA!**

El cap Gallestarrufat va aixecar el seu bastó de comandament i va cridar:

—**EN MARXAAAAA!**

La tribu va sortir de la cova en comitiva i, sinuosa com una serp, es va anar movent lentament en direcció al mar.

—Segueix-nos —va ordenar el seu pare.

**COM SI FOS TAN FÀCIL CARREGAR
UNA PETITA CROMANYÓ.**

—**Aiiii! NO PUC!** —va cridar el Cromi, ensopegant pel pes de la seva germaneta.

Ni cas.

—M'ha estirat els cabells! —va somicar tot seguit.
Ningú li va contestar. I es va anar quedant enrere.

—Quina nena tan **simpàtica** —va exclamar el bruixot Capdesoca, avançant-lo i pessigant la galta grassoneta de la nena.

Capdesoca fent una **magarrufa** a un bebè? El bruixot més poca-solta, empenyador i empaitador de canalla de la prehistòria fent una gràcia a una cria de cromanyó?

La nena el va saludar amb la seva maneta;
li encantava saludar.

—Què fas? Baixa aquesta mà, petita **pilota** —li va retreure el Cromi.

Però la nena, sense fer-li cap cas, va saludar el bruixot Capdesoca, el cap Gallestarrufat, l'àvia Parlamata, l'avi Glutamat, l'oncle Saba i la cosina Tilla.
I tots i totes van perdre el món de vista amb ella.

«**QUIN HORROR!**»,

va pensar el Cromi. Els seus pares no eren els únics beneits de la tribu. Què veien els adults en aquella petita **hiena molsuda**?

—No marxeu, no podeu deixar-me amb ella, no podeu...

Però els adults el van deixar enrere, amb els nens i... la **seva germaneta**.

El Cromi encara no havia digerit allò de tenir una germana. De fet, s'havia proposat ignorar-la fins a aquell moment. Ni tan sols tenia nom.

—**GU-GU** —li va dir la nena amb un somriure.

Però el Cromi estava disposat a continuar cec i sord als seus encants i l'hi va deixar ben clar.

—No penso contestar-te, no saps parlar.

—**GU-GU** —va insistir la nena, bavejant-li la galta i tocant-li la cara amb les seves mans grassonetes.

—No penso fer-te cas. A més, no tens nom. **No existeixes.**

El Cromi **no li deia tota la veritat**. Aviat la bebè formaria part de la tribu perquè seria mereixedora d'un nom que Capdesoca li bufaria a l'orella. Però no li donava la gana d'explicar-l'hi.

APA!

